

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 657/2015-8

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 6. októbra 2015 v senáte zloženom z predsedu Sergeja Kohuta, zo sudkyne Ľudmily Gajdošíkovej a sudcu Lajosa Mészárosa (sudca spravodajca) predbežne prerokoval sťažnosť [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom „*orgánov prípravného konania*“, Krajského súdu v Bratislave v konaní vedenom pod sp. zn. 1 T 5/2003 a postupom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v konaní vedenom pod sp. zn. 4 To 9/2013 a takto

r o z h o d o l :

Konanie o sťažnosti [REDAKOVANÉ] z a s t a v u j e .

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 6. augusta 2014 doručená sťažnosť [REDAKOVANÉ] (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namieta porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom „*orgánov prípravného*

konania“, Krajského súdu v Bratislave v konaní vedenom pod sp. zn. 1 T 5/2003 a postupom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v konaní vedenom pod sp. zn. 4 To 9/2013.

Zo sťažnosti vyplynulo, že:

„Ústavnú sťažnosť podávam z dôvodu porušenia môjho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa článku 48 ods. 2 Ústavy SR a práva na konanie v primeranej lehote podľa článku 6 ods. 1 dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd(...), ktorého sa dopustili:

V prvom rade: Orgány prípravného konania (KÚV Bratislava)

V druhom rade: Krajský súd Bratislava

V treťom rade: Najvyšší súd Slovenskej republiky.

Vyššie uvedené štátne orgány nedokázali moju trestnú vec vedenú na Krajskom súde v Bratislave pod sp. zn. 1 T 5/2003 právoplatne ukončiť ani po viac ako dvanástich rokoch od vznesenia obvinenia voči mojej osobe.

K veci ďalej uvádzam: V danej veci mi bolo vznesené obvinenie dňa 18.12.2014 a to pre trestný čin vraždy v štádiu prípravy a trestný čin podvodu. Obžaloba bola na moju osobu podaná dňa 16.06.2003 a to na Krajskom súde v Bratislave kde jej bola pridelená sp. zn. 1 T 5/2003. Prvý odsudzujúci rozsudok Krajský súd v Bratislave vyhlásil dňa 21.11.2005. Tento bol Najvyšším súdom Slovenskej republiky ako súdom odvolacím dňa 04.12.2007 zrušený. Druhý rozsudok Krajský súd v Bratislave vyhlásil dňa 22.11.2010. Aj tento rozsudok Najvyšší súd v Bratislave zrušil a to dňa 20.09.2011. Tretí rozsudok Krajský súd v Bratislave vyhlásil dňa 13.06.2013. Tento rozsudok som opäť napadol odvolaním. Najvyšší súd SR do dnešného dňa, t. j. 05.08.2014 nevytýčil termín verejného zasadnutia o mojom odvolaní, hoci ešte ostatný predseda Najvyššieho súdu SR JUDr. Štefan Harabin mi na základe mojej žiadosti o odstránenie prieťahov v konaní prisľúbil, že termín pojednávania bude určený do 30.06.2014. (...) Z doposiaľ uvedeného teda vyplýva, že do dnešného dňa štátne orgány moju trestnú vec právoplatne neukončili. Pritom zastávam názor, že ako obvinený mám právo na to, aby sa o mojom trestnom obvinení rozhodlo v primeranej lehote. A lehotu viac ako dvanásť rokov nemožno v žiadnom prípade

považovať za primeranú. Mám za to, že táto neprimerane dlhá lehota spôsobuje stratu dôkazov v môj prospech, respektíve oslabuje dôkaznú hodnotu týchto dôkazov. Ďalej uvádzam, že v dôsledku nečinnosti vyššie uvedených štátnych orgánov som príliš dlho vystavovaný zásahom do mojich základných práv a slobôd a tým dlhodobo žijem v právnej neistote. Preto navrhujem, aby Ústavný súd SR vydal nález, v ktorom:

Vysloví porušenie môjho označeného základného práva.

Prikáže označeným štátnym orgánom, aby vo veci urýchlene konali.

Súčasne žiadam o ustanovenie obhajcu, ktorý by ma pred Ústavným súdom SR kvalifikovane zastupoval.“

2. Ústavný súd 3. septembra 2015 vyzval sťažovateľa na odstránenie nedostatkov jeho podania, pričom sťažovateľ na túto výzvu reagoval listom z 22. septembra 2015, doručeným ústavnému súdu 24. septembra 2015, v ktorom okrem iného uviedol:

„Dňa 28.10.2014 Najvyšší súd SR rozhodol v predmetnom trestnom konaní napadnutým mojou skoršou sťažnosťou podanou na Vašom súde vo veci odstránenia prieťahov v už medzičasom rozhodnutom konaní Najvyšším súdom SR pod sp. zn.: 4To 9/2013. Z tohto dôvodu sa sťažnosť a jej následné doplnenie na základe Vašej výzvy stávajú bezpredmetnými a preto sťažnosť beriem späť v plnom rozsahu.“

3. Podľa § 54 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov ak sťažovateľ vezme svoju sťažnosť späť, ústavný súd konanie o nej zastaví okrem prípadu, ak ústavný súd rozhodne, že späťvzatie sa nepripúšťa, najmä ak sťažnosť smeruje proti takému právoplatnému rozhodnutiu, opatreniu alebo zásahu, ktoré mimoriadne závažným spôsobom porušujú základné práva alebo slobody sťažovateľa.

Pretože ústavný súd nezistil dôvody, ktoré by mohli viesť k záveru o neprípustnosti späťvzatia predmetnej sťažnosti, konanie o sťažnosti zastavil.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 6. októbra 2015